

Το «φάντασμα» του σοσιαλισμού στις ΗΠΑ. Του Αργύρη Αργυριάδη

Στον βαθμό που ο καπιταλισμός παράγει κρατικά χρέη και κοινωνικές ανισότητες, οι νοήμονες άνθρωποι θα αναζητούν λύσεις προτάσσοντας την ανάγκη μίας δίκαιης κοινωνίας

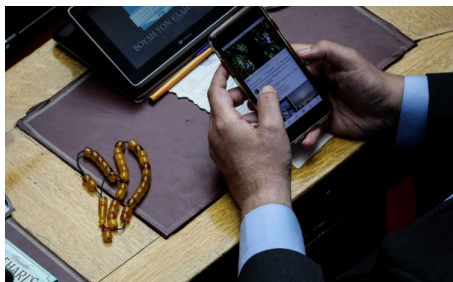
Τετάρτη 26 Αυγούστου 2026, 07:00

Γράφει
Αργύρης Αργυριάδης

Οι ειδήσεις, με παγκόσμιο αντίκτυπο, έρχονται εξ εσπερίας. Σε οικονομικό επίπεδο συγκλονίζει η εκτόξευση του δημοσίου χρέους των ΗΠΑ. Υπερδιπλασιάστηκε μέσα σε λιγότερο από 10 χρόνια και ξεπέρασε το ψυχολογικό φράγμα των 40 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Σε πολιτικό επίπεδο εντυπωσιάζει η άνοδος των δημοκρατικών σοσιαλιστών. Ποιοι είναι αυτοί; Ποιοι μιλάνε για σοσιαλισμό τον 21ο αιώνα -και μάλιστα στις ΗΠΑ-όταν η Ευρώπη έχει παραδοθεί στις αγκαλιές του μετακαπιταλιστικού Μορφέα;

Τρίτη 18 Αυγ 2026, 07:00

Μάτια ερμητικά κλειστά. Του Αργύρη Αργυριάδη

ΑΠΟΦΕΙΣ

Το DSA (Democratic Socialists of America - Δημοκρατικοί Σοσιαλιστές της Αμερικής) είναι μία μεγάλη πολιτική οργάνωση της αμερικανικής Αριστεράς. Δεν είναι πολιτικό κόμμα. Ούτε αποτελεί εσωκομματική «τάση», για να χρησιμοποιήσουμε ένα οικείο όρο. Αποτελεί ανεξάρτητη οργάνωση που εγκιβωτίζεται πολιτικά στο Δημοκρατικό Κόμμα. Και μολονότι ήρθε σε σύγκρουση με το ιστορικό κομματικό ιερατείο φαίνεται σταδιακά να αποκτά πλειοψηφικά χαρακτηριστικά.

Πιο εμβληματική επιτυχία της οργάνωσης ήταν η εκλογή του Μαμντάνι στη θέση του δημάρχου της Νέας Υόρκης. Ο Μαμντάνι δεν κέρδισε απλώς μία έδρα. Κέρδισε την εκτελεστική διοίκηση μίας πόλης περίπου 8 εκατ. κατοίκων και ενός από τα σημαντικότερα οικονομικά κέντρα παγκοσμίως.

Πόθεν προκύπτει ότι αποκτά μαζικά χαρακτηριστικά; Προφανώς, όχι από τις «δημοσκοπήσεις» ούτε από τις εκλογές ενός συνεδρίου. Οι Αμερικανοί γνωρίζουν τι θα πει εσωκομματική δημοκρατία και πώς διατηρείς την επαφή της κοινωνίας με το πολιτικό σύστημα.

Στις ΗΠΑ, πριν από τις κανονικές εκλογές του Νοεμβρίου (general election), τα κόμματα επιλέγουν τον υποψήφιό τους μέσω εκλογής από τους ψηφοφόρους και όχι απλώς με απόφαση της κομματικής ηγεσίας. Και σε αυτήν την εσωκομματική εκλογική διαδικασία, μέχρι στιγμής, έχουν σημαντικές επιτυχίες.

Η εκλογή του Μαντμάνι θεωρείται ότι λειτουργεί ως πολιτικός πολλαπλασιαστής, καθώς στις προκριματικές του Ιουνίου 2026, οι υποψήφιοι που υποστήριξε τόσο ο ίδιος προσωπικά όσο και το DSA, πέτυχαν σημαντικές νίκες απέναντι στο κομματικό κατεστημένο. Σχεδόν όλοι οι υποψήφιοί τους έλαβαν το χρίσμα, με ποιο πρόσφατες τις επιτυχίες στο Μίτσιγκαν και στη Φλόριντα.

Προφανώς δεν μιλάμε για τη δημιουργία ενός αμερικανικού «σοσιαλιστικού κόμματος», αλλά για την οργανωμένη προσπάθεια ελέγχου του ιστορικού δημοκρατικού κόμματος, όχι όμως σε ένα πλαίσιο προσωπικών μηχανισμών, αλλά με καθαρά ιδεολογικό αποτύπωμα. Το δημοκρατικό σοσιαλισμό.

Το DSA εξηγεί τι εννοεί με σαφήνεια και όχι με αοριστολογίες. Η μετατόπιση προς τα Αριστερά έχει αιτία και στρατηγικό βάθος. Προφανώς δεν υιοθετεί κάποιο σοβιετικό μοντέλο ούτε επιθυμεί την εγκαθίδρυση μονοκομματικού κράτους ή την κατάργηση της πολιτικής δημοκρατίας. Ωστόσο, θεωρεί ότι η δημοκρατία πρέπει να επεκταθεί από την πολιτική και στην οικονομική σφαίρα. Εδώ βρίσκεται και η διαφορά του από την παραδοσιακή σοσιαλδημοκρατία.

Το ιδεολογικό περίγραμμά του δεν περιορίζεται στο να κάνει «service» στον καπιταλισμό. Δεν αρκείται απλώς στη ρύθμιση της αγοράς και στην αναδιανομή του εισοδήματος για να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό κράτος.

Αυτές ήταν επιλογές των κομμάτων της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και είχαν ως αποτέλεσμα τα όρια Δεξιάς - Αριστεράς (με το ιστορικό φορτίο που φέρουν οι έννοιες) να καταστούν δυσδιάκριτα. Τούτο διότι το ίδιο ακριβώς δήλωσαν ότι επιθυμούν και τα συντηρητικά κόμματα, με αποτέλεσμα η αντιθετική ατζέντα, που δυστυχώς κρίθηκε ως «εναλλακτική», να εκφραστεί μόνον από ακροδεξιά κόμματα.

Στην Αμερική, το μήνυμα έρχεται πιο φρέσκο. Ανανοηματοδοτεί την ιστορική σύγκρουση. Δεν είναι δουλειά του σοσιαλισμού να επιδιορθώνει τις ατέλειες του καπιταλισμού. Πρέπει να αλλάξουμε τους κανόνες του παιχνιδιού. Πρέπει να επανακαθορίσουμε το ποιος ελέγχει την οικονομική δύναμη που συσσωρεύει η σύγχρονη κεφαλαιοκρατία και πως θα αποφύγουμε την υπερσυγκέντρωσή της.

Και για να ξαναέρθουμε στην πρώτη παράγραφο της σημερινής μας παρέμβασης. Στον βαθμό που ο καπιταλισμός παράγει κρατικά χρέη (που βαρύνουν τους πολλούς και μάλιστα ισομερώς) και κοινωνικές ανισότητες, οι νοήμονες άνθρωποι θα αναζητούν λύσεις προτάσσοντας την ανάγκη μίας δίκαιης κοινωνίας.

Ο σοσιαλισμός δεν μπορεί να εγκλωβίζεται στο «φτιασίδωμα» του καπιταλισμού. Δεν αρκεί η ρύθμισή του. Ζητούμενο παραμένει η επαναρρύθμιση της κοινωνικής οργάνωσης. Και προς αυτήν την κατεύθυνση οι δημοκράτες σοσιαλιστές έχουν πολλά να προσφέρουν...

*** Δημοσιεύθηκε στη «Μακεδονία της Κυριακής» στις 23.08.2026**

Μακεδονία της Κυριακής # ΗΠΑ

Διάβαστε περισσότερα

Πέμπτη 24 Σεπ 2026, 07:00 Να επιβραδύνουμε την εξέλιξη της Τεχνητής Νοημοσύνης; Γράφει ο Αργύρης Αργυριάδης # Μακεδονία της Κυριακής # Τεχνητή Νοημοσύνη Αργύρης Αργυριάδης	Τετάρτη 16 Σεπ 2026, 07:00 Ο Γερμανός... αθενής. Του Αργύρη Αργυριάδη # Μακεδονία της Κυριακής # Γερμανία Αργύρης Αργυριάδης	Σάββατο 05 Σεπ 2026, 14:00 Υψηλότεροι μισθοί ή «ακριβότερη» εργασία; Του Αργύρη Αργυριάδη # Μακεδονία της Κυριακής # Ακριβεία Αργύρης Αργυριάδης	Τετάρτη 02 Σεπ 2026, 07:00 Τι (δεν) θα ακούσουμε από το βήμα της ΔΕΘ. Του Αργύρη Αργυριάδη # Μακεδονία της Κυριακής # ΔΕΘ Αργύρης Αργυριάδης
--	--	--	--